

ker, Tømrer, Skomager eller Skrædder, der passer sin Geschæft Aaret igennem, hvis han blot gaar ud og ernærer sig delvis ved Landarbejde eller blot en enkelt Dag, i Høsten, eller naar der damptærskes, deltagere i Landarbejde, har Ret til at komme ind under Loven. Skulde en saadan Mand, der i øvrigt aldrig befatter sig med Landbrugsarbejde, virkelig være bedre kvalificeret end et Menneske, der al sin Tid har været paa Landet, men nu er søgt ind til Byen, hvor det imidlertid mislykkes for ham, saa han gerne vil vende tilbage? Hvis det varer over 2 Aar, skal han staa i Karantæne i 6 Aar. Det forekommer mig dog, at denne Lovs Velsignelser ikke ere saa store, at man behøver at stille saa stærke Fordringer.

Den ærede Ordfører for Reformpartiet ønskede, at den Omstændighed, at en Mand havde været i Udlandet, ikke skulde have til Følge, at han kunde afskæres fra at komme ind under Loven. Det har det heller ikke. Hvis en Mand har været i Amerika og beskæftiget sig med Landbrugsarbejde der, kan man ikke udelukke ham, naar han kommer tilbage og ikke har mistet Indfødsretten. Det er et Spørgsmaal, som man kan lade ude af Betragtning. Det, som ligger for, er, at man med en kategorisk Bestemmelse om Forlængelse af Tiden fra 5 til 6 Aar gør Forholdet endnu vanskeligere end tidligere for Folk, som maaske have søgt bort fra Landet, skønt de hidtil bestandig have opholdt sig der, idet de, naar de vende tilbage, efter at der er gaaet over 2 Aar, ere afskaarne fra at komme ind under Loven. Jeg har selv set det Tilfælde, at en Mand, som har været i København i faa Aar, men som fra tidligere Tid endnu havde bevaret nogle faa Hundrede Kroner, for disse havde købt et lille jordløst Hus. Denne Mand kunde ikke komme ind under denne Lov. Men da han havde været ude paa Landet tilstrækkelig længe, kom han ind under Loven, og nu sidder han som en af de dygtigste og mest velhavende Statshusmænd, der ikke alene har en pæn Kvægbesætning, men ogsaa Hest og Vogn, saa at han kan køre for sig og sin Familie, naar det passer ham. En Mand, der forlader Landet og gaar ind til København for at forsøge at bane sig en Vej, men vender tilbage til Landet, efter

at det er mislykkedes for ham, er altsaa i Stand til netop at blive en af de bedste paa dette Omraade. Denne Bestemmelse tiltaler mig derfor ikke. Jeg vil henstille til den højtærede Minister og til det Udvalg, som skal arbejde videre paa Sagen, om man ikke kunde se med noget mildere Øjne paa dette Forhold. Skønt jeg ikke ønsker at bruge det Udtryk, som tidligere er blevet brugt: en Kvalitetsbedømmelse af Ansøgerne, kunde jeg dog ønske, at der blev aabnet de Mennesker, som i sin Tid have opholdt sig paa Landet, men som af en eller anden Grund have søgt andetsteds hen, naar de vende tilbage, en bedre Adgang end den, som bydes dem ved dette Lovforslag, hvorefter de skulle holdes udenfor i 6 Aar.

Det næste Spørgsmaal, jeg ønsker at dvæle lidt ved, er Spørgsmaalet i § 4 om Jordloddernes Størrelse. Jeg tillægger egentlig ikke dette Spørgsmaal Betydning, thi det er ikke i § 4, at Grænsen trækkes. Det er ikke den Bestemmelse, at Lodderne skulle være paa 2—8 Tdr. Land eller i visse Tilfælde maa gaa op til 12 Tdr. Land, som bestemmer Husmandsbrugenes Størrelse. Nej, de Bestemmelser finde vi i § 7, hvor den Sum fastsættes, som ikke maa overskrides. Der er Grænsen. 8 Tdr. Land god Jord vil det ikke være muligt for nogen Husmand at erhverve til en saadan Pris, at han derpaa kan rejse Bygninger og skaffe Besætning indenfor en Grænse af 6,000 Kr. Forholdet vil sikkert være det, at hvis en Mand har 8 Tdr. Land ordentlig Jord, vil han ikke kunne opføre nogenlunde tidsvarende Bygninger for f. Eks. 4,000 Kr. Det vil knibe i høj Grad. Hvis Regeringen ikke vil tro det, kan den blot undersøge, hvor meget det har kostet Husmændene paa Nordruplund at opføre de Bygninger, de have opført paa den elendige Jord. Jeg fastholder, at Bygninger til 8 Tdr. Land god Jord kunne ikke opføres tidsvarende for 4,000 Kr., og Besætning dertil kan ikke anskaffes for under 1,000 Kr., ellers bliver det ikke nogen tidsvarende Besætning. Saa er allerede de 5,000 Kr. brugt, og saa er der kun 1,000 Kr. tilbage til at anskaffe sig 8 Tdr. Land ordentlig Jord for, men ogsaa den ærede Minister vil indrømme, at for den